

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1978 Nr. 171

A. TITEL

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied; Brussel, 11 april 1960

B. TEKST

De tekst van de Overeenkomst is geplaatst in *Trb.* 1960, 40.

D. PARLEMENT

E. BEKRACHTIGING

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1960, 102.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1960, 40, *Trb.* 1960, 102 en *Trb.* 1971, 107.

Verwijzingen

Voor het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot instelling van de Benelux Economische Unie zie, laatstelijk, *Trb.* 1978, 49.

Beneluxovereenkomsten

Aan het op blz. 2 e.v. van *Trb.* 1971, 107 opgenomen overzicht van overeenkomsten tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het

Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, handelende te zamen uit hoofde van de onderhavige Overeenkomst, en derde Staten, inzake het personenverkeer, dienen nog de volgende overeenkomsten te worden toegevoegd:

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en **Barbados**, anderzijds, inzake de afschaffing van de visumplicht; Londen, 18 juni 1971 (Tekst in *Trb.* 1971, 133; zie ook *Trb.* 1971, 203).

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en het **Koninkrijk Lesotho**, anderzijds, inzake de afschaffing van de visumplicht; Pretoria/Maseru, 17 juli 1971, 30 november 1971, 9 december 1971 (Tekst in *Trb.* 1972, 29; zie ook *Trb.* 1972, 69).

Briefwisseling tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering, enerzijds, en de **Spaanse Regering**, anderzijds, inzake de vereenvoudiging van het reisverkeer van hun onderscheiden onderdanen; Madrid, 27 juni 1972 (Tekst in *Trb.* 1972, 129; zie ook *Trb.* 1973, 37).

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de **Republiek Botswana**, anderzijds, inzake de afschaffing van de visumplicht; Gaborone, 22 april 1974 (Tekst in *Trb.* 1974, 159; zie ook *Trb.* 1974, 212).

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de **Republiek Suriname**, anderzijds, inzake de afschaffing van de visumplicht; Paramaribo, 25 november 1975 (Tekst in *Trb.* 1975, 139; zie ook *Trb.* 1976, 73 en 170).

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de **Republiek Tsjaad**, anderzijds, inzake de afschaffing van visa voor de houders van diplomatieke paspoorten; N'Djamena, 22 oktober 1977 (Tekst in *Trb.* 1977, 167; zie ook *Trb.* 1978, 81).

Multilaterale overeenkomsten

Behalve bij de op blz. 12 e.v. van *Trb.* 1971, 107 genoemde multilaterale overeenkomsten op het gebied van het personenverkeer is het Koninkrijk der Nederlanden nog Partij bij het volgende Protocol geworden:

- het op 12 juni 1973 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Protocol betreffende zeelieden-vluchtelingen (Tekst in *Trb.* 1973, 122; zie ook *Trb.* 1975, 22).

Beschikkingen

De Werkgroep voor het Personenverkeer heeft behalve de in *Trb.*

1971, 107 afgedrukte beschikking sinds haar instelling nog de volgende Beschikkingen ¹⁾ genomen:

- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de aanmeldingsplicht van vreemdelingen, M/P (60) 4, van 20 juni 1960.

Beschikking

van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de aanmeldingsplicht van vreemdelingen

M/P (60) 4

De Werkgroep,

Gelet op artikel 7 van de Overeenkomst van 11 april 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Beslist:

Artikel 1

Vreemdelingen, die voornemens zijn langer dan 8 dagen in een der Beneluxlanden te vertoeven, dienen zich binnen 8 dagen na hun binnenkomst in dat land aan te melden bij de met vreemdelingen-toezicht belaste autoriteiten.

Artikel 2

Van de verplichting, bedoeld in artikel 1, zijn vrijgesteld:

- a) vreemdelingen, die hun intrek nemen in een hotel of daarmee gelijkgestelde inrichting;
- b) kinderen beneden de leeftijd van 15 jaar mits van hun aanwezigheid kennis wordt gegeven aan de bevoegde autoriteiten;
- c) zeelieden, die voldoen aan de gestelde voorwaarden om zich aan wal te mogen begeven;
- d) vreemdelingen die bijzondere voorrechten genieten op grond van internationale gebruiken, akkoorden of overeenkomsten.

Artikel 3

Vreemde zeelieden, die in een der Beneluxlanden aankomen ten einde werk aan boord van een schip te zoeken, dienen zich binnen 48 uur na hun aankomst aan te melden bij de bevoegde autoriteiten van de plaats, waar zij willen aanmonsteren.

¹⁾ Alleen de Nederlandse tekst van deze Beschikkingen is afgedrukt.

Artikel 4

Vreemdelingen, die houder zijn van een visum, zijn verplicht zich binnen 48 uur na hun binnenkomst in één of meer der Beneluxlanden aan te melden bij de met vreemdelingentoezicht belaste autoriteiten, indien zulks in hun visum staat vermeld.

Artikel 5

Vreemdelingen, die aan de buitengrens in het bezit zijn gesteld van een bijzonder doorlaatbewijs, waarmede zij het Beneluxgebied mogen binnenkomen, zijn verplicht zich binnen 48 uur na afgifte van dat doorlaatbewijs aan te melden bij de autoriteiten welke in het land van bestemming met vreemdelingentoezicht zijn belast, indien zulks in het doorlaatbewijs staat vermeld.

Artikel 6

Vreemdelingen, die onderworpen zijn aan de paspoortplicht, dienen zich binnen 48 uur na hun aankomst in het land van bestemming aan te melden bij de met vreemdelingentoezicht belaste autoriteiten, indien zij aan de grens niet de mogelijkheid hebben gehad hun paspoort te laten afstempelen.

Artikel 7

Vreemdelingen, die zich van een Beneluxland naar een ander Beneluxland begeven, kunnen door de met vreemdelingentoezicht belaste autoriteiten van het eerste land worden verzocht zich binnen 48 uur na hun aankomst in het andere land bij de overeenkomstige autoriteiten van dat land aan te melden.

Artikel 8

Deze Beschikking treedt in werking op dezelfde datum als de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied, ondertekend op 11 april 1960.

Vorenstaande beschikking is op 20 juni 1960 namens de Werkgroep, genomen door:

De Voorzitter van de Belgische delegatie,
P. WIGNY

De Voorzitter van de Luxemburgse delegatie,
E. SCHAUS

De Voorzitter van de Nederlandse delegatie,
J. M. A. H. LUNS

- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen, M/P (61) 1, van 28 december 1961.

Beschikking
van de Werkgroep voor het Personenverkeer
inzake het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen
M/P (61) 1

De Werkgroep,

Gelet op artikel 3 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Gelet op de beschikking van 3 november 1960 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie tot instelling van een Werkgroep en van een Bijzondere Commissie ter uitvoering van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied, ondertekend te Brussel op 11 april 1960,

Gezien het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 inzake de Status van Vluchtelingen en de Aanbeveling van de Raad van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking van 15 november 1958 (C (58) 196 Final) betreffende Regelingen en administratieve praktijken betrekking hebbende op het reizen en het tewerkstellen van vluchtelingen,

Beslist:

Artikel 1

De bevoegde autoriteiten van elk der Beneluxlanden zullen de reisdocumenten die zij hebben verstrekt aan rechtmatig op hun grondgebied verblijvende vluchtelingen die zich naar een ander Beneluxland hebben begeven teneinde aldaar arbeid in loondienst te verrichten tot maximaal twee jaar verlengen, mits:

1. zij het eerste land sedert minder dan twee jaar hebben verlaten;
2. het verzoek tot verlenging is gedaan voordat de geldigheidsduur van het reisdocument is verstreken.

Deze verlenging zal worden toegestaan zelfs indien de betrokken vluchtelingen in het Beneluxland waar zij hun arbeid verrichten een verblijfsvergunning hebben verkregen. De termijn van verlenging tot maximaal twee jaar gaat in op de dag waarop betrokkenen het land door welks autoriteiten hun het reisdocument is verstrekt, hebben verlaten.

Artikel 2

Elk van de Beneluxlanden laat, zonder formaliteiten, wederom op zijn grondgebied toe de vluchtelingen die in het bezit zijn van een door zijn autoriteiten afgegeven geldig reisdocument zelfs indien deze vluchtelingen in het bezit zijn van een verblijfsvergunning afgegeven door de autoriteiten van het Beneluxland waar zij hun arbeid verrichten.

Artikel 3

Deze Beschikking treedt in werking op 1 januari 1962.

GEDAAN te 's-Gravenhage, op 28 december 1961.

De Voorzitter van de Werkgroep,

Mr J. M. A. H. LUNS

- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de verwijdering en de overname van personen, M/P (67) 1, van 28 juni 1967.

Beschikking**van de Werkgroep voor het Personenverkeer
betreffende de verwijdering en de overname van personen****M/P (67) 1**

De Werkgroep,

Gelet op de artikelen 9 en 13 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Heeft het volgende beslist:

HOOFDSTUK I**Algemene regelen**

Artikel 1

In de gevallen en onder de voorwaarden als hieronder vermeld, neemt elk der Beneluxlanden de vreemdelingen terug die afkomstig

zijn van zijn gebied of aan wie toestemming tot binnenkomst in zijn gebied is verleend en die een ander Beneluxland zijn binnengekomen waar zij als ongewenst worden beschouwd.

Artikel 2

Het Beneluxland dat voornemens is een vreemdeling aan een ander Beneluxland over te geven legt aan de autoriteiten van laatstbedoeld land alle bewijsstukken over welke ertoe kunnen dienen om vast te stellen dat er een verplichting tot overname aanwezig is. Indien andere bewijsstukken ontbreken, vormen de verklaringen van de betrokkene, vervat in een proces-verbaal, een begin van bewijs.

Artikel 3

Een verplichting tot terugname is niet aanwezig:

a) indien het Beneluxland, waar de vreemdeling is aangetroffen, aan deze een titel tot verblijf heeft verstrekt.

Onder titel tot verblijf in de zin van dit artikel wordt verstaan:

in België: een «bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister» of een «identiteitskaart voor vreemdeling»;

in Luxemburg: een identiteitskaart voor vreemdelingen («carte d'identité d'étranger»);

in Nederland: een «vergunning tot verblijf» afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document met een der volgende aanduidingen:

«vergunning tot verblijf», «vergunning tot vestiging», «toelating als vluchteling» of «verblijf voor onbepaalde duur»;

in afwachting van hun vervanging door één der hierboven genoemde titels tot verblijf: een «verblijfsvergunning», afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document, genaamd «verblijfsvergunning-formulier».

b) indien het vreemdelingen betreft, die onderdaan zijn van aangrenzende derde landen of die krachtens met deze landen gesloten overeenkomsten naar het gebied daarvan kunnen worden verwijderd.

HOOFDSTUK II

Voorwaarden voor overname

Artikel 4

Vreemdelingen die, komende van een der Beneluxlanden, op onregelmatige wijze een ander Beneluxland zijn binnengekomen en die

aldaar binnen twee weken na hun binnenkomst zijn aangetroffen, worden door het land vanwaar zij gekomen zijn teruggenomen.

Het land dat een zodanige vreemdeling heeft overgegeven neemt deze nochtans terug, indien binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van overgave, uit het onderzoek hetwelk is ingesteld door de autoriteiten van het land waarheen de verwijdering heeft plaatsgevonden, gebleken is dat niet aan de voorwaarden voor overname was voldaan.

Artikel 5

Vreemdelingen die, zonder te voldoen aan alle voorwaarden genoemd in artikel 5 van de Overeenkomst, een Beneluxland zijn binnengekomen of aldaar vertoeven en die zich vervolgens naar een ander Beneluxland begeven hebben, waar zij tenminste twee weken na hun binnenkomst zijn aangetroffen, worden teruggenomen door het land vanwaar zij gekomen zijn, tenzij zij meer dan zes maanden verblijf hebben gehouden in het land waar zij zijn aangetroffen of verwijderd kunnen worden naar hun land van herkomst. De verplichting tot terugname vervalt indien de vreemdeling minder dan veertien dagen op onregelmatige wijze in het land van binnenkomst heeft vertoefd en hij meer dan vier maanden verblijf heeft gehouden in het land waar hij is aangetroffen.

Artikel 6

Vreemdelingen die het Beneluxgebied zijn binnengekomen op grond van een visum als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst, worden, op verzoek van het land waar zij zijn aangetroffen, teruggenomen door het land, door welks autoriteiten het visum is afgegeven.

De verplichting tot terugname vervalt indien de vreemdeling sedert het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum meer dan zes maanden verblijf heeft gehouden in het land waar hij is aangetroffen.

Artikel 7

Vreemdelingen, die hun woon- of verblijfplaats hebben in een der Beneluxlanden en houder zijn van een der titels tot verblijf, als bedoeld in artikel 3 van deze Beschikking, en die zich naar een der twee andere landen begeven hebben worden op verzoek van het land waar zij zijn aangetroffen, teruggenomen door het land dat hun de titel tot verblijf heeft verstrekt.

De verplichting tot terugname vervalt, indien de vreemdeling sedert het verstrijken van de geldigheidsduur van de titel tot verblijf meer dan zes maanden verblijf heeft gehouden in het land waar hij is

aangetroffen. Niettemin kunnen de gevallen betreffende vreemdelingen, die niet kunnen worden verwijderd naar derde landen, worden voorgelegd aan de Bijzondere Commissie, bedoeld in artikel 15 van de Overeenkomst.

Artikel 8

Indien een Beneluxland, dat een vreemdeling uit zijn gebied heeft verwijderd, aan de andere Beneluxlanden een verzoek heeft gedaan als bedoeld in artikel 10 van de Overeenkomst, en dit verzoek door een van de andere Beneluxlanden is afgewezen, is het laatstbedoelde Beneluxland verplicht de vreemdeling terug te nemen, indien deze via zijn gebied teruggekeerd is naar het Beneluxland, hetwelk hem verwijderd heeft.

De verplichting tot terugname vervalt, indien de vreemdeling meer dan zes maanden verblijf heeft gehouden in het Beneluxland waar hij is aangetroffen.

Artikel 9

Vreemde zeelieden aan wie is toegestaan zich aan wal te begeven gedurende de tijd dat hun schip ligplaats heeft in een haven van een der Beneluxlanden en die na het vertrek van dat schip achtergebleven zijn, worden op verzoek van het land waar zij zijn aangetroffen teruggenomen door het land waar zij van boord gegaan zijn. Dezelfde regel geldt ten aanzien van vreemde zeelieden die, na hun afmonstering van een in één der Beneluxlanden liggend schip, van de autoriteiten van dat land toestemming gekregen hebben aldaar werk aan boord van een schip te zoeken en die zich vervolgens naar een ander Beneluxland hebben begeven.

De verplichting tot terugname vervalt indien deze zeelieden meer dan zes maanden verblijf hebben gehouden in het land waar zij zijn aangetroffen.

Artikel 10

Indien een vreemdeling ingevolge de door de Beneluxlanden met de Bondsrepubliek Duitsland of met Frankrijk gesloten overeenkomsten van de Duitse of van de Franse autoriteiten moet worden overgenomen bestaat er in beginsel tussen de Beneluxlanden onderling een terugnameverplichting:

a) indien het betreft een vreemdeling die zich rechtstreeks vanuit een Beneluxland naar Duitsland of naar Frankrijk heeft begeven en die aan een ander Beneluxland wordt overgegeven; in dit geval geldt de verplichting tot terugname voor eerstbedoeld Beneluxland;

b) indien het betreft een vreemdeling die zich vanuit een Beneluxland via een ander Beneluxland naar Duitsland of naar Frankrijk

heeft begeven en die aan laatstbedoeld Beneluxland wordt overgegeven; in dit geval geldt de verplichting tot terugname voor eerstbedoeld Beneluxland en zijn de bepalingen van de artikelen 4 tot 9 van deze Beschikking van toepassing.

HOOFDSTUK III

Overnameprocedure

Artikel 11

Behalve in de gevallen, waarin vreemdelingen binnen twee weken na hun onregelmatige binnenkomst zijn aangetroffen, vindt de overgave van ongewenste vreemdelingen slechts plaats na verkregen toestemming van de Minister van Justitie van het land, waaraan het verzoek tot overname is gericht.

In de in artikel 10 genoemde gevallen vinden de overgave en overname tussen de Beneluxlanden onderling steeds plaats na voorafgaand overleg tussen de betrokken Ministeries van Justitie. Dit overleg dient zo spoedig mogelijk na de overname van de vreemdeling van de Duitse of de Franse autoriteiten plaats te vinden.

Artikel 12

De overgave vindt plaats door bemiddeling van de daartoe door de bevoegde administraties in onderling overleg aan te wijzen diensten.

Artikel 13

Bij de overgave wordt een verklaring overgelegd, waaruit blijkt dat het verzoek om overname is ingewilligd; van de overname wordt een schriftelijke bevestiging afgegeven.

Artikel 14

De diensten, bedoeld in artikel 12 van deze Beschikking, zijn bevoegd vreemdelingen die binnen twee weken na hun onregelmatige binnenkomst zijn aangetroffen, terug te nemen zonder dat aan een andere formaliteit wordt voldaan dan overlegging van een van de documenten, bedoeld in artikel 2 van deze Beschikking.

HOOFDSTUK IV

Wederzijdse bijstand

Artikel 15

Vreemdelingen, die ongewenst zijn in een der Beneluxlanden, worden over een buitengrens verwijderd, tenzij er voor een ander

Beneluxland een verplichting tot overname aanwezig is of een ander Beneluxland uitdrukkelijk toestemming heeft verleend tot toelating van deze vreemdelingen op zijn gebied.

Artikel 16

Elk der Beneluxlanden verleent toestemming tot doorreis door zijn gebied van vreemdelingen tegen wie in een ander Beneluxland een maatregel van verwijdering is genomen en die naar derde landen verwijderd kunnen worden, indien de verwijdering aldus op de snelste en eenvoudigste wijze kan worden uitgevoerd. De aan de doorreis verbonden kosten komen ten laste van het land dat de maatregel van verwijdering heeft genomen. Indien de overname door de buitenlandse grensautoriteiten om enigerlei reden niet plaatsvindt, wordt de vreemdeling door het laatstbedoelde Beneluxland teruggenomen.

Indien krachtens met aangrenzende derde landen gesloten overeenkomsten door de buitenlandse autoriteiten aan de autoriteiten van een der Beneluxlanden vreemdelingen worden overgegeven, die in feite bestemd zijn voor een der andere Beneluxlanden, dient het eerstbedoelde land eveneens toestemming tot doorreis door zijn gebied te verlenen op kosten van het land van bestemming.

Artikel 17

Indien een vreemdeling, die niet meer voldoet aan de vastgestelde voorwaarden om zich in het Beneluxgebied te mogen verplaatsen, aangezegd wordt het gebied van een der Beneluxlanden te verlaten, wordt te zijner kennis gebracht dat het hem niet is toegestaan zich rechtstreeks naar een der beide andere Beneluxlanden te begeven, tenzij voor een noodzakelijke doorreis door dat land.

Indien toepassing van artikel 10 der Overeenkomst is gevraagd, wordt de betrokkene daarvan op de hoogte gesteld, tenzij de beslissing van de Ministers van Justitie van de beide andere landen hem vóór zijn vertrek kon worden betekend.

Artikel 18

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Luxemburg op 28 juni 1967.

De Voorzitter van de Werkgroep,

P. GREGOIRE

- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende het verkeer van vreemdelingen, M/P (67) 2, van 28 juni 1967.

Beschikking

van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende het verkeer van vreemdelingen

M/P (67) 2

De Werkgroep,

Gelet op artikelen 8 en 13 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Met inachtneming van de in artikel 8 van de Overeenkomst gestelde voorwaarden mogen vreemdelingen zich gedurende de hieronder vermelde tijdvakken, in één of meer der Beneluxlanden verplaatsen zonder verplicht te zijn een der in artikel 5 van deze Beschikking genoemde titels tot verblijf aan te vragen.

Artikel 2

Houders van een visum, geldig voor één reis naar het Beneluxgebied, mogen zich binnen de geldigheidsduur van dit visum in dat gebied verplaatsen.

Houders van een visum, geldig voor meerdere reizen naar het Beneluxgebied, mogen zich binnen de geldigheidsduur van het visum, al dan niet met onderbreking, voor de duur van ten hoogste 3 maanden in elk der Beneluxlanden verplaatsen, met dien verstande dat hun ononderbroken verblijf in het Beneluxgebied eveneens deze termijn niet mag overschrijden.

Artikel 3

Vreemdelingen, die niet aan de visumplicht zijn onderworpen, mogen zich voor de duur van ten hoogste 9 maanden binnen een tijdvak van 12 maanden in het Beneluxgebied verplaatsen, met dien verstande dat hun verblijf in elk Beneluxland niet meer dan 3 maanden binnen een tijdvak van 6 maanden mag bedragen.

Artikel 4

De termijn gedurende welke vreemdelingen, reizende met een collectief paspoort, zich in het Beneluxgebied mogen verplaatsen, bedraagt ten hoogste 3 maanden.

Artikel 5

Vreemdelingen – met inbegrip van degenen, die aan de visumplicht zijn onderworpen – die houder zijn van een titel tot verblijf, afgegeven door de autoriteiten van één der Beneluxlanden mogen zich binnen de geldigheidsduur van dit document voor de duur van ten hoogste 9 maanden binnen een tijdvak van 12 maanden in de beide andere Beneluxlanden verplaatsen, met dien verstande dat hun verblijf in elk dezer landen ten hoogste 3 maanden binnen een tijdvak van 6 maanden mag bedragen.

Onder titel tot verblijf in de zin van dit artikel wordt verstaan:

in België: een «bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister» of een «identiteitskaart voor vreemdeling»;

in Luxemburg: een identiteitskaart voor vreemdelingen («carte d'identité d'étranger»);

in Nederland: een «vergunning tot verblijf», afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document met een der volgende aanduidingen:

«vergunning tot verblijf», «vergunning tot vestiging», «toelating als vluchteling» of «verblijf voor onbepaalde duur»;

in afwachting van hun vervanging door één der hierboven genoemde titels tot verblijf: een «verblijfsvergunning», afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document, genaamd «verblijfsvergunning-formulier».

Artikel 6

De vreemdelingen, bevoorrecht bij internationale gewoonten, akkoorden en overeenkomsten en regelmatig gevestigd in één der drie Beneluxlanden, kunnen zich op grond van hun paspoort gedurende de tijdvakken, vermeld in artikel 5, in het Beneluxgebied verplaatsen, op voorwaarde echter dat wederkerigheid is verzekerd door de landen van herkomst van deze vreemdelingen.

Artikel 7

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Luxemburg op 28 juni 1967.

De Voorzitter van de Werkgroep,

P. GREGOIRE

- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende ongewenste vreemdelingen, M/P (67) 3, van 28 juni 1967.

Beschikking

van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende ongewenste vreemdelingen

M/P (67) 3

De Werkgroep,

Gelet op de artikelen 3, 10 en 13 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Verzoeken, bedoeld in artikel 10 van de Overeenkomst, kunnen in beginsel slechts worden gedaan ten aanzien van vreemdelingen, die na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst ongewenst zijn geworden.

Artikel 2

Deze verzoeken moeten omtrent elke vreemdeling zoveel mogelijk de volgende gegevens bevatten:

- a) naam, voornaam (eventuele aliassen), geboortenaam en -plaats, nationaliteit en laatste woon- of verblijfplaatsen;
- b) aard, geldigheidsduur en nummers van zijn reis- of identiteitspapieren;
- c) een korte omschrijving van de gronden, waarop hij als ongewenst wordt beschouwd;
- d) de aard van de te zijnen aanzien genomen of te treffen maatregelen, en eventueel de datum van verwijdering;
- e) in voorkomend geval, de duur waarvoor de signalering wordt gevraagd.

Artikel 3

De twee Ministers van Justitie tot wie zulk een verzoek is gericht antwoorden hierop binnen 21 dagen na de indiening daarvan, tenzij zij het nodig achten een verlenging van deze termijn te vragen. Zij zenden elkaar een afschrift van hun antwoord aan de Minister van Justitie, die toepassing van artikel 10 der Overeenkomst heeft gevraagd.

Indien zij beiden aan dit verzoek gevolg hebben gegeven, treffen zij zo spoedig mogelijk de vereiste maatregelen teneinde de betrokken vreemdeling ongewenst in hun land te verklaren en om hem deze maatregel op de voorgeschreven wijze te betekenen.

Artikel 4

De vreemdeling ten aanzien van wie een maatregel is getroffen, waarvan de werking overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 der Overeenkomst is uitgebreid, wordt door de drie Beneluxlanden in de nationale signaleringsregisters opgenomen met de aanduiding «ongewenst Benelux».

Indien de maatregel niet op regelmatige wijze door één der landen ter kennis gebracht kon worden, wordt de vorenbedoelde aanduiding voor wat dat land betreft aangevuld met «maatregel te betekenen».

Artikel 5

Een signalering, bedoeld in artikel 4 van deze Beschikking, wordt ingetrokken indien een der drie Ministers van Justitie zulks verzoekt.

Artikel 6

De Ministers van Justitie der drie landen treffen de nodige voorzieningen teneinde in spoedeisende gevallen een ongewenste vreemdeling op versnelde wijze aan de buitengrenzen te kunnen signaleren.

Artikel 7

Indien een vreemdeling, die houder is van een in één der Beneluxlanden afgegeven titel tot verblijf, in een der andere landen als ongewenst wordt beschouwd, zonder dat zulks in het land van verblijf het geval is, stellen de autoriteiten van dit laatste land op verzoek van de Minister van Justitie van het land waar de vreemdeling als ongewenst wordt beschouwd, deze ervan in kennis dat het hem verboden is zich naar dat land te begeven zonder voorafgaande toestemming van de Minister van Justitie van dat land.

Onder titel tot verblijf in de zin van dit artikel wordt verstaan:

in België: een «bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister» of een «identiteitskaart voor vreemdeling»;

in Luxemburg: een identiteitskaart voor vreemdelingen («carte d'identité d'étranger»);

in Nederland: een «vergunning tot verblijf», afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document met een der volgende aanduidingen:

«vergunning tot verblijf», «vergunning tot vestiging», «toelating als vluchteling» of «verblijf voor onbepaalde duur»;

in afwachting van hun vervanging door één der hierboven genoemde titels tot verblijf: een «verblijfsvergunning», afgegeven in de vorm van een stempel en geplaatst in het reis- of identiteitspapier, dan wel een afzonderlijk document, genaamd «verblijfsvergunningformulier».

Artikel 8

De Minister van Justitie van elk der Beneluxlanden kan, indien hij zulks nodig acht, aan de beide andere Ministers verzoeken visumplichtige vreemdelingen, die in zijn land ongewenst zijn, te doen signaleren, teneinde te voorkomen dat hun zonder voorafgaande machtiging een visum wordt verstrekt.

In dit geval wordt deze vreemdeling gesignaleerd als «ongewenst» met vermelding van het land waar hij ongewenst is.

Artikel 9

Elk land signaleert op verzoek van de bevoegde autoriteiten van een der andere Beneluxlanden – door de tussenkomst van de Interpoldiensten – in zijn opsporingsbladen personen, wier aanhouding is verzocht terzake van feiten waarvoor uitlevering kan plaatsvinden, alsmede personen, wier opsporing is verzocht teneinde hen wederom onder het wettig over hen gestelde gezag te plaatsen, met name minderjarigen en psychopathen. Voorts worden, voorzover daartoe aanleiding bestaat, in de nationale opsporingsbladen personen gesignaleerd, op wie de O.I.P.C. (Interpol) de aandacht heeft gevestigd. Verzoeken als vorenbedoeld zullen beperkt worden tot de belangrijke daarvoor in aanmerking komende gevallen.

Artikel 10

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Luxemburg, op 28 juni 1967.

De Voorzitter van de Werkgroep,

P. GREGOIRE

-
- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de tijdelijke wederinstelling van de personencontrole aan de binnengrenzen, M/P (71) 1, van 30 juni 1971.

Beschikking**van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de
tijdelijke wederinstelling van de personencontrole
aan de binnengrenzen****M/P (71) 1**

De Werkgroep,

Gelet op de artikelen 12 en 13 van de Overeenkomst van 11 april 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Gelet op de Beschikkingen van 3 november 1960 en 25 oktober 1965 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie tot instelling van een Werkgroep en een Bijzondere Commissie,

Gelet op de krachtens vorenbedoelde Overeenkomst door de Werkgroep genomen Beschikkingen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Onder wederinstelling van de personencontrole in de zin van artikel 12 van de Overeenkomst van 11 april 1960 wordt verstaan het door een of meer Beneluxlanden aan een der of aan alle binnengrenzen tijdelijk wederinvoeren van de controle op de naleving van alle of sommige der voor de grensoverschrijding vereiste voorwaarden.

Het nemen van bijzondere maatregelen van toezicht voor een korte duur aan de binnengrenzen naar aanleiding van een bepaald voorval vormt geen wederinstelling van die controle in de zin van artikel 12 van de Overeenkomst.

Artikel 2

Indien de Regering van een der Beneluxlanden besluit de personencontrole aan een der of aan alle binnengrenzen weder in te stellen, dient onderstaande procedure te worden gevolgd:

a. de Minister van Buitenlandse Zaken van de betreffende Regering stelt de leden van de Werkgroep en de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie van dit besluit onverwijld in kennis;

b. de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie roept de Bijzondere Commissie voor het Personenverkeer in spoedvergadering bijeen;

c. de Bijzondere Commissie voor het Personenverkeer brengt de Werkgroep verslag uit over de situatie en over de in verband daarmee reeds genomen of nog te nemen maatregelen;

d. de Werkgroep stelt het Comité van Ministers hiervan op de hoogte ten behoeve van de Raadgevende Interparlementaire Raad.

Artikel 3

De Bijzondere Commissie voor het Personenverkeer onderzoekt de gevolgen van het wederinstellen van de personencontrole aan de binnengrenzen en de in verband daarmee te nemen maatregelen. Tevens gaat zij na in hoeverre de ter uitvoering van de overige bepalingen van de Overeenkomst van 11 april 1960 genomen beschikkingen wijziging of aanvulling behoeven ten gevolge van de wederinstelling van de controle of met het oog op de omstandigheden die tot die wederinstelling hebben geleid. Zij doet daaromtrent zo spoedig mogelijk voorstellen aan de Werkgroep.

Artikel 4

Wanneer de Regering die tot wederinstelling van de controle aan de binnengrenzen is overgegaan besluit deze weder op te heffen, worden de in artikel 2 van deze Beschikking genoemde autoriteiten daarvan op de hoogte gesteld volgens de in dat artikel omschreven procedure.

Artikel 5

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Brussel, op 30 juni 1971.

De Voorzitter van de Werkgroep,

P. HARMEL

-
- Beschikking van de Werkgroep voor het Personenverkeer betreffende de uitoefening van de personencontrole aan de buitengrenzen van het Beneluxgebied, M/P (78) 1, van 14 april 1978.

Beschikking

**van de Werkgroep voor het Personenverkeer
betreffende de uitoefening van de personencontrole
aan de buitengrenzen van het Beneluxgebied**

M/P (78) 1

De Werkgroep,

Gelet op de artikelen, 5, 6 en 13 van de Overeenkomst inzake de

verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De personencontrole aan de buitengrenzen van het Beneluxgebied wordt zodanig uitgeoefend, dat aan alle grenzen zoveel mogelijk eenvormigheid en doeltreffendheid zijn verzekerd.

Te dien einde moet deze controle in elk geval voldoen aan de in deze Beschikking vermelde voorwaarden.

Artikel 2

1. Aan de buitengrenzen worden doorlaatposten ingesteld. Onder doorlaatposten wordt verstaan voor het verkeer geopende plaatsen van grensoverschrijding, welke worden bediend door ambtenaren, bevoegd tot uitoefening van de grenscontrole. Behoudens in de in punt 2 genoemde gevallen dient in de drie Beneluxlanden door alle personen van deze doorlaatposten gebruik te worden gemaakt.

2. Van de doorlaatposten behoeft geen gebruik te worden gemaakt:

- a. door onderdanen der Beneluxlanden;
- b. door vreemdelingen die in het bezit zijn van een document, hetwelk hun toelaat, krachtens met derde landen gesloten overeenkomsten of gemaakte afspraken, de grens te overschrijden buiten een doorlaatpost om;
- c. door buitenlandse zeelieden die zich aan wal begeven om te verblijven (passagieren) in de gemeente waar hun schip ligplaats heeft en in de aangrenzende gemeenten.

Artikel 3

De met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaren verzoeken alle personen die de grens overschrijden hun reisdocument bij de inreis te tonen.

Artikel 4

1. Het tonen van reisdocumenten.

a. Vreemdelingen die zijn onderworpen aan de visumplicht zijn verplicht bij grensoverschrijding, zowel bij de in- als bij de uitreis, hun reisdocument uit eigen beweging te tonen.

b. Alle overige vreemdelingen zijn verplicht hun reisdocument bij grensoverschrijding bij de inreis uit eigen beweging te tonen, en

bij de uitreis indien hun daartoe het verzoek wordt gedaan. Hetzelfde geldt voor personen als bedoeld in artikel 2, punt 2 onder a. en b., voor zover deze personen de grens overschrijden via een doorlaatpost.

Indien personen als bedoeld in artikel 2, punt 2 onder a. en b. de grens overschrijden buiten een doorlaatpost om, dienen zij hun reisdocument te tonen telkens wanneer hun daartoe het verzoek wordt gedaan.

2. Het afstempelen van reisdocumenten.

Vreemdelingen die zijn onderworpen aan de visumplicht zijn verplicht, zowel bij de in- als bij de uitreis, hun reisdocument te laten afstempelen. Dit document wordt door de met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaren van een in- of uitreisstempel voorzien.

Ten aanzien van houders van visumverklaringen dienen de doorlaatstempels steeds op deze verklaringen en niet in de daarbij behorende reis- of identiteitsdocumenten te worden gesteld.

Vreemdelingen die – ook voor een verblijf van ten hoogste drie maanden – zijn onderworpen aan de paspoortplicht, zijn verplicht hun reisdocument bij de inreis te laten afstempelen.

Dit document wordt door de met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaren van een inreisstempel voorzien.

De reisdocumenten van alle overige vreemdelingen en van de onderdanen van de Beneluxlanden worden niet afgestempeld, behoudens in bijzondere gevallen.

Artikel 5

De controle dient voor zover nodig en in de mate van het mogelijke alle elementen daarvan te omvatten, te weten controle op het bezit van een geldig reisdocument, controle op het bezit van voldoende bestaansmiddelen en controle aan de hand van de opsporingsregisters en de andere signaleringen.

Artikel 6

De met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaren raadplegen de opsporingsregisters en de andere signaleringen in alle gevallen waarin zij zulks gewenst achten, en in de gevallen waarin de bevoegde hogere autoriteit dit voorschrijft.

De controle op vreemdelingen, die geacht kunnen worden de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid in gevaar te brengen, doch die niet gesignaleerd zijn, kan overeenkomstig de nationale instructies plaatsvinden.

Artikel 7

Onverminderd het bepaalde in artikel 3 moet de grenscontrole

aan de omstandigheden worden aangepast, teneinde bij grote drukte verkeersopstoppingen of vertragingen te voorkomen.

Artikel 8

Indien een niet aan de visumplicht onderworpen vreemdeling toegang tot het Beneluxgebied verzoekt zonder dat hij in het bezit is van de vereiste documenten, terwijl hij aan de overige voorwaarden voor binnenkomst voldoet en er dringende redenen voor zijn verzoek aanwezig zijn, kan de met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaar, met inachtneming van het bepaalde in artikel 9, een bijzonder doorlaatbewijs afgeven.

De houder van zulk een document kan verplicht worden zich binnen 48 uur na afgifte daarvan aan te melden bij de met het vreemdelingtoezicht belaste autoriteiten van de plaats van bestemming.

Tenzij het reisdoel van de vreemdeling in een van de andere Beneluxlanden is gelegen, dient op zulk een bijzonder doorlaatbewijs tevens de aantekening te worden gesteld, dat het uitsluitend geldig is voor verblijf in het Beneluxland, door welks ambtenaar het is afgegeven.

Een model van het bijzondere doorlaatbewijs is als bijlage bij deze Beschikking gevoegd.

Artikel 9

De bijzondere doorlaatbewijzen, bedoeld in artikel 8, worden hetzij zelfstandig, hetzij na voorafgaande machtiging van een hogere autoriteit afgegeven.

Voorafgaande machtiging is steeds vereist in een der drie volgende gevallen:

a. indien het aannemelijk is dat de duur van het verblijf van de vreemdeling in het Beneluxgebied meer dan twee weken zal bedragen;

b. indien het aannemelijk is dat de vreemdeling zich mede naar een der beide andere Beneluxlanden wil begeven, tenzij wordt aangevoerd dat daarvoor zeer dringende en gegronde redenen aanwezig zijn;

c. indien de vreemdeling niet in het bezit is van enig document waaruit zijn identiteit blijkt, tenzij het kinderen van minder dan 16 jaar betreft die vergezeld zijn van een der ouders of grootouders of van hun voogd.

Artikel 10

Indien de met de uitoefening van de grenscontrole belaste ambtenaren constateren dat de houder van een nog geldig visum niet of niet meer voldoet aan de andere voorwaarden voor binnenkomst in

het Beneluxgebied, dienen zij instructies te vragen aan de bevoegde dienst van hun land. Indien aan de vreemdeling de binnenkomst wordt geweigerd, wordt het visum geannuleerd.

Artikel 11

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te 's-Gravenhage, op 14 april 1978.

De Voorzitter van de Werkgroep,

A. VAN DER KLAUW

Point de passage
 Doorlaatpost

M/P (78) 1
 Bijlage/Annexe

LAISSEZ-PASSER SPECIAL
BIJZONDER DOORLAATBEWIJS

1) Valable pour un voyage de transit par le Benelux 2) 3)
 Geldig voor een doorreis door Benelux 2) 3)

1) Valable pour un séjour de jours au Benelux 2)
 Geldig voor een verblijf van dagen in Benelux 2) 3)

(nom de jeune fille/meisjesnaam)

Nom:

Naam:

Prénoms:

Voornamen:

Date et lieu de naissance:

Geboortedatum en -plaats:

Profession:

Beroep:

Domicile et adresse:

Woonplaats en adres:

Nationalité:

Nationaliteit:

Spécification du document d'identité:

Beschrijving van het identiteitspapier:

Se présenter à 4) dans les 48 heures
 Zich melden bij 4) binnen de 48 uur
 de la délivrance de ce laissez-passer
 na afgifte van dit doorlaatbewijs

Délivré le
 Afgegeven op

(Signature et sceau)
 (Handtekening en stempel)

- 1) Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.
 2) Doorhalen indien het doorlaatbewijs slechts wordt afgegeven voor doorreis door of verblijf in één of twee der Beneluxlanden.
 3) Invullen het land waarvoor het doorlaatbewijs afgegeven is.
 4) Invullen bij welke autoriteit en in welke plaats de aanmelding moet geschieden.

- 1) Biffer ce qui n'est pas applicable.
 2) Biffer si le laissez-passer est uniquement délivré pour le transit ou le séjour dans un ou deux pays du Benelux.
 3) Mentionner le pays pour lequel le laissez-passer est délivré.
 4) Mentionner l'autorité et le lieu où la présentation doit s'effectuer.

Uitgegeven de *zevenentwintigste* november 1978.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

C. A. VAN DER KLAUW